

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsek dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — **Inserati:** Šeststopenjska petiti-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — **Velja za Ljubljano** v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. **Po pošti velja** za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 74.

V Ljubljani v četrtek, 2. aprila 1885.

Tečaj II.

O dolenjski železnici.

Najvažnejša pridobitev v gmotnem oziru, za katero je zlasti kranjskim Slovencem napenjati vse sile, je vsekako dolenjska železnica. Da jo dosežemo, mora biti prva skrb vseh pravih rodoljubov, v prvi vrsti vseh vestnih državnih in deželnih poslancev ožje naše domovine. Saj je čisto jasno, da brez te neobhodno potrebne železnične proge nobena človeška sila Dolenjske ne reši materijalnega pogina in posledice njegove, narodne smrti. Toliko važnosti pripisujem dolenjski železnici, da bi za njo zamenjal celo marsikatero načelno koncesijo. Če bi vlada stopila pred naše poslance, v jedni roki utrakvistično uredbo učnega jezika na ljubljanski realki, v drugi pa železnično zvezo našega glavnega mesta z obrežjem Kolpe in Lahinje, ter dejala nam: „Voli te, jedno ali drugo vam je na izbero,“ — niti za trenotek se ne bi premislil, z obema rokama segel bi hlastno po materijalnem dobičku. Morda se bode zopet kak narodni puritanec v „Slovanovem“ taborji razljutil nad to odkrito izpovedbo, toda nikakor se je ne sramujem in pripravljen sem, braniti jo tudi z narodnega stališča. Kajti imovit narod, če se je sploh kedaj zbudil iz duševnega spanja, pridobil bode prej ali slej ono spoštovanje svojemu jeziku, katero mu gre po božjem in človeškem zakonu. Če pa je gospodarstvo njegovo uničeno, če je ljudstvo nazaj potisneno v bedo in siromaštvo, potem nimajo politične in narodne koncesije zanj nobene prave cene, in siromaka odškodovati s koščekom ravnopravnosti je kruta ironija, podobna oni, če hrome ga človeka vabiš — na plesno zabavo.

Listek.

Ženstvo v življenji in pravu starih Slovanov.

(V ljubljanski čitalnici predaval dr. Janko Babnik.)

(Dalje.)

Tisto idealno stanje, katero si pred duševnim svojim očesom predstavljamo, ako mislimo na res prekrasno definicijo zakona, katero nam podaja rimski jurist, ki pravi, da je zakon zveza med možem in ženo, sklenena za celo življenje, zveza, ki pomeni popolno zjednačenje vsega človeškega, ter božjega prava med njima, ter idealne visotine rimsko življenje v svoji praksi ni poznalo. Hčer in sin sta roba očetova, žena je robkinja moževa. In ako Rimljanka nima moža, ter je tudi ne čuva več očetova roka, se jej dá varuh, in pod sitnim tem varstvom stoka Rimljanka celo svoje življenje, da, zares stoka. Štirinajstletni mladi Rimljan je v vseh svojega premoženja se tikaajočih vprašanjih svoboden, sam razpolaga. Rimljanka, bodi-si še tako priletna — oprostite, juristi so prav negalantni, ter tudi pri damah po starosti povprašujejo — mora imeti varuha. Rimski pravniki trdijo, da je to potrebno zavoljo sla-

Storil sem tedaj le svojo domovinsko dolžnost, ko sem te dni kot deželni poslanec dolenjski v zadevi dolenjske železnice potrkal pri gospodih ministrih in drugih merodajnih dostojanstvenikih. To mi je bilo tem lažje, ker so uže nekateri državni poslanci na jako hvalevreden način se trudili za to podjetje. Stopil sem tedaj k eksc. g. ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju, kateremu sem se itak moral zahvaliti v neki osebni zadevi. Pogovarjala sva se o naših političnih razmerah, zlasti z ozirom na bodoče volitve, in pri tej priliki sem se usojal, pozornost odličnega državnika obračati na zapuščeno dolenjsko stran, popisati mu njeno bedo ter priporočati prevzvišenemu gospodu dolenjsko železnico. Potem sem se podal k eksc. g. trgovinskemu ministru Pinu in k predsedniku železničnega sveta gosp. bar. Czeditku, kojima sem tudi isto željo na srce polagal. Naravna diskretnost mi prepoveduje objaviti mi kaj več o naših precij obširnih pogovorih, toliko pa smem reči, da sem bil povsod prijazno sprejet ter da sem utis prejel, stvar se bode dala dognati, ako vsi poklicani faktorji, od deželne vlade počenši do zadnje kmetske občine, od državnega poslanca do priprostega vaškega župana svoje dolžnost storé v polni meri.

Jedni iluziji bodemo sicer takoj morali slovo dati: zastonj se je nadejati, da nam bode država sama na svoje troške gradila dolenjsko železnico. Kompetentni krogi so tega mnenja, da je ta proga do sedaj le bolj lokalnega pomena. Istina je sicer, da je možno, ugovarjati taki oceni s tehničnimi razlogi. Avstrijska obrtnija, zlasti tekstilna, bode vender le glavni

bosti ženske narave, mi pravimo, da je ustanovljeno to žensko varstvo v prid požrešnosti njenih bližjih moških sorodnikov, kajti to varstvo, kateremu je podvržena Rimljanka vse svoje žive dni, nima namena, skrbeti za varovanko, ampak uvedlo se je, da Rimljanka ne bi zamogla svojega premoženja zapustiti ne bi. Da se to tem gotoveje doseže, bil je najbližji moški sorodnik po postavi določeni varuh Rimljanke. Umevno je, da je v prvi vrsti za svoj prid skrbel. On je moral na pr. privoliti, da je smela njegova varovanka stopiti v pravi rimski zakon, da je smela svoja zemljišča prodavati, oporoko napraviti itd. Vse to so bile namreč prilike, pri katerih bi Rimljanka morda svoje premoženje zmanjšala ali pa celo izgubila in potem ubogemu varuhu morda prav nič preostalo ne bi. Svojih rimskih tovarišic zavidati torej naše prečastite gospe nimajo vzroka.

Če gremo čez Alpe ter se ozremo na staro germansko pravo, najdemo tudi tam kraj žene, kadarkoli v javnost stopi, varuha, vender ima ta varuh celo drug značaj nego varuh Rimljanin. Nemški pravniki starejših časov iskali so razloge, zakaj da mora Nemka tudi vse svoje življenje varuha imeti, v rimskem pravu, in prav najivno

svoj trg morala pridobiti si na balkanskem poluotoku, in v to svrhu bo dolenjska železnica prevažno komunikacijsko sredstvo. Ali na Dunaji se ozirajo veliko bolj na promet, kateri uže obstoji, a ne na onega, koji se bode morda razvijal tekom bodočih desetletij. Nada tedaj, da bode država zgolj na svoje troške nam zidala svetovno progo po Dolenjskem, je prazna v sedanjih razmerah; pač pa je pripravljena, izdatno podpirati lokalno železnico, ako se namreč od strani interesentov in dežele dejanjsko, ne le po akademskih razgovorih, kaj izdatnega stori v isti zadevi.

Kaj je nam tedaj storiti, da ustrežemo vladni zahtevi ter Dolenjcem pridobimo toli zaželeno železnično progo? Veseli me, da so moje najnovejše informacije čisto v soglasji z nasveti in pouki, katere je delavni, velezaslužni tajnik trgovinske zbornice ljubljanske, gospod ces. svetnik Murnik, uže pred letom bil objavil. Novega tedaj ne bodem mnogo povedal, a stvar je važna dovelj, da se tudi večkrat in opetno poudarjajo sredstva, po katerih se konečno smoter srečno dá doseči.

Predno tedaj se Dolenjci obrnemo do vlade, proseč jo izdatne državne podpore, moramo se ganiti sami. Rok ne smemo križem držati, tudi v svoje mošnjčke moramo posegati, da svet razvidi istinito željo prebivalstva, istinito potrebnost tega občila. Če prav veliko ne bodemo skup spravili — saj zna svet in z njim tudi dunajsko ministerstvo, da se bogatinov ne sme iskati po dolenjskih holmih in dolinah — nekaj pa bodemo lahko storili tudi mi, navzlic svojemu siromaštvu. Dolžnost bode potem deželnega zastopa, z de-

razlaga to Ruprecht Brizinski, ki pravi: „weil in Rom eine edle frau zu solchem zorne kam, dass sie den könig schalt, und da nahm der könig mit seinen fürsten und weisen leuten den rath, dasz hinfüro keine frau mehr ohne vormund vor gericht erscheinen soll.“ Pot k sodišču bil je namreč tisti slučaj, pri katerem je Nemkinja najbolje varuha potrebovala. Dandanes si to germansko institucijo se vé drugače tolmačimo, nego je to Ruprecht Brizinski storil. Pri Germanih bil je vzrok varstvu čez ženske edino le ženska slabost. V starih, bojevitih časih potrebovala je žena, za katero ni skrbel več oče in kateri je manjkal mož, krepke moške roke, da jo je branila.

Oblast očetova trajala je, dokler ni germansko dekle prešlo vsled zakona v oblast moževa. Ta pa je bil po germanskem pravu: „der frauen vogt und meister.“ Ako očeta ali moža ni več, bil je Germanki najbližji moški sorodnik varuh. Navidezno je torej enako, kakor pri Rimljanih, in vender — kolik razloček. Pri Rimljanih je žena malo da ne prva med robkinjami, vsakako na stališči otrok. Pri Germanih pa vladar rodbine ni toliko vladar kot zaščitnik, žena ni robkinja svojega moža kakor v Rimu, ona je svobodna, toda ona potrebuje varuha, ki jo brani, za njeni prid

narnimi silami vse dežele na pomoč prihiteti podjetju, katero je eminentne važnosti ne le za nekoliko okrajnih glavarstev, temveč za davčne sile, za promet in obrtnost vsega Kranjskega. Nadejamo se, da bode tudi največji kreditni zavod vojvodine kranjske, hranilnica namreč, spolnila svojo moralčno dolžnost in radodarno iz svojega bogatega zaklada podpirala nameravano podjetje; saj bo zavod sam največje koristi imel od take blagodejne spremembe naših gospodarstvenih pogojev! In mesto ljubljansko spominalo se bode sigurno tudi pri tej priliki, da je vsaka deželna zadeva ob enem pereče vprašanje za blagostanje glavnega mesta, zlasti v tem slučaju, ko je dobiček tako očitven, katerega bode meščan ljubljanski od tega imel, da se mu otvorijo plodonosne pokrajine dolenjske!

Kaj tedaj storiti, da zopet prekasno ne pridemo, na kak način dokazati svojo darežljivost? Prva skrb — in ona pripada zgolj interesantom — mora biti, da se zemljiščna odveza vrši, kolikor možno, zastonj ali vsaj z minimalnimi troški. Glavni odbor v Ljubljani ne bode se mnogo mogel pečati s tem vprašanjem, v ta namen je neobhodno potrebno, da se v posameznih večjih dolenjskih občinah, od Šmarji in Grosupljega pričensi, do Metlike in Črnomlja, snujejo lokalni odbori. Ti naj vzamejo stvar v roke; oni se bodo pogajali z dotičnimi posestniki, prigovarjali in poučevali, doneske nabirali in z njimi svet kupovali, tako da bode naposled ekspropriacija v dotični občini se lahko vršila, ne da bi železničnemu podjetju trebalo žrtvovati kaj v to svrhu. Povsod na Dunaji, kjerkoli sem govoril, poudarjali so gospodje važnost take zemljiščne odveze. Svetovati moram tedaj svojim dolenjskim rojakom, da se o pravem času loté tega opravila. S samimi besedami nič ne dosežemo, denarja je bore malo na Dolenjskem, da bi z njim mogli rožljati po žepu in oblastno udariti na mizo, zemljišče je še najbolj kup — toda na noge, rojaki, združite se v krajne odbore ter storite vladi najprej ponudbo, da bode na svoje troške prevzeli zemljiščno odvezo za železnocestno progo.

(Konec prihodnjic.)

Prof. Fr. Šuklje.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Mnogo se ugiblje o zopetnem shodu državnega zbora. Nekov ogerski vladni list vé zopet povedati, da se poslanska zbornica snide dné 10. t. m., da prične posvetovanje o carinski noveli. To kaže, da se Ogri ne hoté odpovedati ca-

rinski noveli in da trebalo, če bi naša poslanska zbornica ne imela več meritornih posvetovanj, sploh prej sporazuma z Ogersko o dalnjem postopanju gledé carinskega vprašanja.

Komisije gospodske zbornice zborujejo tudi ta teden ter pridno delajo. Politična komisija posvetovala se je predvčeranjim o dinamitnem zakonu. V včerajšnji seji pa se je razgovarjalo o severni železnici. Poročevalec je grof Kuefstein. Če se snide poslanska zbornica še po Veliki noči, postavili se bodo na dnevni red, kakor se je izrazil predsednik pred odhodom v Levov, razen carinske novele tudi drugi postavni načrti.

Načrt ustanovitve katoliškega vseučilišča v Solnogradu dobil je tudi papežovo potrjenje. Papež pisal je nadškofu solnograškemu pismo, v katerem obeta temu podjetju največjo podporo.

Tuje dežele.

Knez Bismarck praznoval je včeraj svoj sedemdeseti rojstveni dan. V Berlinu in po vsej Nemčiji pričele so uže predvčeranjim zvečer slavnosti kancelarju na čast. Tudi naš presvitli cesar čestital je v posebnem telegramu Bismarcku k njegovemu 70. rojstvenemu dnevu, istotako je poslal minister za vnane zadeve, grof Kalnoky, svoje voščilo knezu Bismarcku brzogovornim pōtem.

Iz Kopenhagena se poroča: O budgetni zadevi predlagala je vlada provizorno dovoljenje 9 milijonov. Da bi se levici približala, izjavila je desnica, da je voljna, dovoliti štiri in pol milijona. Desnica je zahtevala takoj odgovor, a levica se je odpovedala vsakemu daljnjemu razgovarjanju ter tako onemogočila sejo odsekovo. Vsled tega ni za novo leto nobenega finančnega zakona o proračunu.

Novi francoski kabinet še vedno ni sestavljen. Freycinet še vedno ni odgovoril, če bode sestavil nov kabinet in iz katerih mož. In zbornica neče privoliti zahtevanega kredita 200 milijonov, dokler ni sestavljen nov kabinet; gotovo iz nezaupljivosti. Za enkrat dovolila je samo 50 milijonov. Sicer pa ta neprivilitev nima nikakega pomena, ker so se takoj prvi dan odposlale pomožne čete, ko hitro so se zahtevale. — Ko se je zvedelo v Parizu o porazu generala Brierja, nastal je velik nemir. Na mnogih krajih povečale so se straže; vendar do izgrediv ni prišlo. To opoziciji ni po volji, rada bi bila v kalni vodi lovila. Posledica porazu bil je pad kabineta, a opozicija samo s tem ni zadovoljna, posadila bi rada še kabinet na zatožno klop zaradi porazov na Kitajskem ozemlju. — „République Française“ poroča, da bode v prav kratkem času možno poslati v Tonking 26000 mož.

glasi, da je volja, njo za toliko in toliko shilingov komur si bodi prodati. Mož se je opiral na staro pravo ter na to, da dotična določba izrekoma še ni bila preklicana ter neveljavno proglašena.

Germanom, ki so vzrastli v svojih nazorih o varstvu, katero so smatrali ženskam za ves čas njihovega življenja potrebno, moralo se je kaj čudno zdeti, ko pri svojih izhodnih sosedih, pri Slovanih, tega pravnega instituta našli niso. Razlika med slovanskimi in njihovimi nazori morala je velika biti, ker nemški pisci, ki se sicer za Slovane niso zmenili, to posebnost naglašajo, kadar se Slovanov spominjo. Man sagt, dass alle Wendinnen vri sin pravi Sachsenspiegel, in o Slovenki Baaz ter neki Gothelindis drugi pisatelji naglašujejo, da sta bili svobodni, kakor je to pri Slovanih običajno. Slovanka ni bila robkinja svojega moža, uže zavoljo tega ne, ker stari Slovani sploh sužnjev ali robov poznali niso. Čez svoje premoženje smela je Slovanka sama razpolagati, ne da bi imela zraven sebe varuha ali oskrbnika svojega imetja. Pred sodiščem se sama zastopa, kar niti Germanka niti Rimljanka ni smela, da, Slovani so ženskemu bitju prirojeni naravni razum in neko posebno razsodnost, ki se je pri njih nahajala, toliko spoštovali, da so ženske same sodile, pripoznali so jih pa tudi celo za vladarice.

V angleški dolenji zbornici izjavil je Hartington, da zdaj ni umestno govoriti o angleško-ruskih razgovarjanjih in pogajanjih; vojaške priprave nikakor nimajo namena, pretiti Rusiji; nepreviden izrek bi se lahko napačno umel ter bi to imelo neprijetne posledice, razbila bi se lahko mirna rešitev kočljivega vprašanja. — Dolenja zbornica se je preložila do 9. aprila.

O angleško-ruski vojski v Aziji so glasovi tako različni ter se dan na dan tako menjavajo, da skoro ni možno, iz njih najti pravih namer. Nekateri angleški listi pišejo jako strogo proti Rusiji, pretijo jej z vojsko, prorokujejo jej poraz, drugi dan pa zopet isti listi slovesno zatrjujejo, da Angleška neče vojske z Rusijo. Včerajšnje „Times“ pa pravijo, da Angleška neče izzvati vojske z Rusijo, a tudi neče Rusiji dati strateških političnih sredstev, da bi jej bilo pozneje možno vspešno vojevati se proti Angleški. Če prepirno puščavsko ozemlje ni vredno boja, naj se mu Rusija odpove.

Španski senat vzprejel je v seji dné 27ega m. m. s 119 proti 18 glasovom novo angleško-špansko pogodbo. — V poslanski zbornici potrdil je Canovas poročilo, da so rodovi v Rio del Oro napali španske naselbine. Dodal pa je, da je nemožno, te kočevnike kaznovati, vendar bode vlada storila vse, da se bodo nadalje varovale španske naselbine v zapadni Afriki; v ta namen odpluli sta uže dve vojni ladiji proti Kanarskim otokom.

Turškim oblastvom se je zaukazalo, da zasledujejo skrivno tiskarno, kjer tiska bolgarski akcijski odbor svoje tiskovine, osebito pa zemljevide.

Iz Carigrada se poroča, da je véliki vezir zopet poslal nujno noto generalnemu guvérnierju v Vzhodnji Rumeliji, Gavrilu paši, v kateri še jedenpot oznamenuje carinsko pogodbo med Vzhodnjo Rumelijo in Bolgarsko kot nepravnomóčno, ter zahteva, naj se takoj odpove.

Dopisi.

Iz Kamne Gorice, 31. marcija. (Izv. dop.) Poročal sem Vam, da smo dobili novo šolsko zastavo, darovano od blage gospe Viljemine Adelajde Tomanove, in da se ima v četrtek 26ega t. m. blagosloviti. Želeli smo si ugodnega vremena — pa zastonj smo ga pričakovali. Slavnost blagoslovljenja vršila se je jako lepo, spodbudno, pa le večinoma v cerkvi in v šoli; lep del slavnosti zvonaj pa je moral izostati zaradi slabega vremena, kajti sneg je padal kakor bi cunje trgal. Omenjenega dné ob polu osmih zjutraj zbrala se je vsa šolska mladina, vsakdanji in ponavljajni učenci, 200 dečkov in deklic v šolski sobi. Od tod

Ruska Olga, poljska Vanda, Tuga in Vuga pri Hrvatih, ali niso to nedvojljivi dokazi za resnico, da starim Slovanom žena ni bila robkinja, ampak da je zamogla zavzimat tudi najvišje mesto v združbi svojega roda.

Ko omenjam, da so Slovanke tudi sodile, moram spomniti na Ljubušino sodbo, kjer ženska pravdo med bratoma razreši. Vbeli obleki vstopi kneginja Ljubuša ter sede „na očetni stol v slovečem zboru. Pristopite dve devici modre, počučene v viteških besedah. Ena ima deske prav dodatne, druga meč, vso krivdo karajoči.“ Ko Ljubuša razsodi, vstane ljuti Hrudoš ter, ker razsodbe te pripoznati noče, vsklikne: „Gorje možem, kojim žena vlada, možem vladat možu je spodobno!“

Vsi navzočni se nad to drzovitostjo zavzamejo ter branijo pravico ženske, biti jim sodnikom. Ženska izreka tukaj sodbo, ki odgovarja narodnemu prepričanju. Hrudoš se tej sodbi protivi in to se zdi narodnemu pesniku tako izredno, nečuvno, da celo „Vltava kali si vodo srebropeno, da lastavica prileti v Ljubušini zlati dvor očetni, tam na okence sede ter žaluje in mlo toži.“ Vse to, ker ljuti Hrudoš ugovarja sodbi, katero je izrekel ženski sodnik.

(Dalje prihodnjic.)

skrbi ter jo posebno takrat zastopa, kadar se njene zadeve razpravljajo v zborih, pri sodišči itd., kamor ona, ali barem sama priti ne sme. Pri Rimljanih bilo je žensko varstvo takó urejeno, da je branil varuh ženo ter njeno imetje v svoj prid, pri Germanih pa ima varstvo zares namen: čuvati siroto, skrbeti za blagor varovanke.

Stanje germanskih žen z navdušenimi besedami popisuje rimski zgodovinar Tacitus, in na podlagi tega slikale so se s živimi bojami neke idejalne razmere, ki so bojda vladale za germansko ženstvo. Pri tem je treba človeku biti prav opreznemu. Pomisliti je treba, da v starih bojevitih časih ni bilo v navadi občutno tuhtanje ter vzdihovanje, da je marveč prevladala neka osornost, vsled katere je smatral stari German ženo venderle za neko manje važno bitje, ker visoko bitje, ker visoko cenil je le možko krepost in jakost. Zbog tega je oče svojo hčer možu prav za prav prodal, in mož? — saj veste, da je smel samega sebe in celo svojo rodbino zaigrati ter v sužnost svojega tovariša spraviti. Zgodovinsko je dokazano, da je smel mož svojo ženo drugemu prodati. To določbo starega germanskega prava skušal je nek Anglež še v našem stoletju vporabiti. Pripetilo se je namreč v štiridesetih letih, da nek Anglež svojo ženo na vrvi na trg prižene ter raz-

se podajo deklice v cerkev, dečki z učiteljem na čelu pa k gospodu županu, kjer je bil zbran ves šolski in srenjski zastop. Gospod župan izroči zastavo učitelju in šolarji nesli so jo zavito v cerkev. Njim sledijo vsi občinski in šolski gospodje odborniki, njim na čelu gospod župan in pa predsednik krajnemu šolskemu svetu. — V cerkev prišedši, položili so učenci prekrasno zastavo na altar in gospod župnik blagoslovil jo je po cerkvenih obredih. — Po cerkvenem blagoslovu privezala je blagorodna gospa Terezija Pesjak, kot kuma namestnica blage gospe dariteljice tri prekrasne trakove zastavi in zastava se razvije; izroči se učencu, zastavonoscu, kateri jo razvito drži. Gospod župnik začne govoriti šolarjem in zbranemu ljudstvu, katerega je bila cerkev natlačena.

Gospod župnik je v jako lepem in premišljenem, pol ure trajajočem govoru razložil pomen zastave, opominjal učence na njih dolžnosti in se spominal blagih dariteljev. — Opominjal je udanosti in zvestobe do presvitlega vladarja, prosil je Boga blagoslova za presvitlo cesarsko rodovino in prosil Boga, naj podari tudi preblagi gospej dariteljici in blagorodnemu gospodu blagoslov in naj ju še mnogo let ohrani, posebno dobrotnike naši fari. Po govoru prične se brati sv. maša in po tem podajo se učenci v šolo in z njimi vsi gospodje odborniki: župan Miha Pesjak, šolskemu svetu predsednik Fran Žvan, dalje odborniki: Silvester Pesjak, Anton Šuštaršič, Šimen Košir, Adolf pl. Kappus, Janez Varl, Martin Ferjan in Andrej Bohinc.

Učencem se razdelijo nalašč za to naročene podobice v spomin današnje slavnosti. Po primerenem govoru do učencev navdušeno zapojó ti cesarsko pesem. Za tem podajo se šolarji in odborniki proti stanovanju gospoda A. Tomana; učenci se vstopijo spodaj, deputacija pa se poda k gosp. Tomanu, da se mu pokloni in ga prosi, naj on blagovoli izreči prvo zahvalo preblagi gospej, ker je ni tukaj, ter izrekajo tudi njemu zahvalo. Po odpeti cesarski pesmi poslovijo se šolarji z burnimi „živijo“ in potem se podajo odtod proti šoli, kjer so dobili nekateri darila.

Srčno zahvalo moramo izreči tudi gosp. Nacetu Rozmanu, učitelju na Dobravi, ker je pomagal red vzdrževati pri tej slavnosti.

Blagorodna gospa Terezija Pesjak kot kuma namestnica darovala je šolski mladini 10 gld. — Šolski mladini se bode kupilo za te denarje poštnih hranilničnih knjižic; s tem se misli ji dati najlepší spominek.

Pri nas ljudje sedaj sila hudo mrjó. Plučnica spravlja ljudi s sveta. Danes so pokopali največjega kmetovalca, „Bohinca“. Pred par meseci izročil je svoje imetje sinu, sedaj pa uže počiva v hladni zemlji.

Pri sinovem ženitovanju se ni nič hudega zgodilo, prigodil pa se je žalosten slučaj pri očetovem mrtvaškem odru.

Kakor povsodi, tudi tukaj prišli so ljudje mrtveca čuvat. Hiša Bohinčeva je kakih deset minut do četrte ure od Kamne Gorice. V jutro 31. t. m. prinesli so fanta Roka Joštovega nezvestnega v Kamno Gorico. Govorilo se je, da se je žganja preveč napil in zaradi tega njegova nezavest. Opoludne je nesrečni izdihnil svojo dušo. Danes pa se govori, da so ga tako hudo pretepli, da je vsled tega umrl. Jutri pride komisija, katera bode konstatovala, kaj je. — Gotovost sporočim vam potem.

Razne vesti.

— (Kanibalsko.) Iz Baga poročalo se je pred nedolгим o sledečem groznem dejanju: Tukajšnjega župana sestro, vdovo Nino Pavelics, imelo je vse za zelo bogato žensko, kajti umrla je nje mož bil je imovit, zraven tega pa je bila ona tudi še tako zelo varčna, da si je komaj najpotrebnejših reči privoščila. Te dni storila je nesrečnica žalostno smrt. Na usodepolni dan brila je huda burja, tako da se nikdo ni upal iz sobe. Na večer se le plegla se je sapa in so začeli ljudje, kakor po navadi, zbirati se v gostilnah. Okolu sedme ure priteče županov sinček po očeta ter mu pové, da

je teta Nina uže od poludne v svoji hiši zaprta in da navzlic vsemu trkanju vrat ne odpre. Župan podá se na to takoj še z enim sorodnikom do hiše svoje sestre, in ko ostane vse trkanje zamán, vlomila sta vrata. Ko stopita v kuhinjo, pokaže se strašen prizor njenim očem. Nesrečna vdova ležala je na ognjišči, po rokah in prsih vsa ožgana in tudi na obrazu polna opeklin, tako da jo je bilo komaj še spoznati. Poleg nje stala je steklenica vina in pa posoda z oljem. Na prvi pogled bil bi človek mislil, da se je pripetila le kaka nesreča, a pri natančnejem preiskovanju pokazalo se je, da se je izvršil tu zločin. Odprte so bile namreč različne shrambe, in glava nesrečnice bila je krvava. Pri raztelesenju dokazalo se je, da je bila vdova Pavelics s polenom ubita, kar so pričale rane na glavi. Pozneje dobili so tudi dotično poleno vse krvavo. Da bi se zločinci izognili vsakemu zasledovanju, skušali so potem poslopje zažgati in so tudi truplo umorjene polili z oljem ter ga zažgali, češ, da bi se mislilo, da je le v ognju konec storila. To se jim vendar ni posrečilo. Měni pa se tudi, da so je hudodelci uže živo mučili in pekli, da bi jo na ta način prisilili, pokazati jim svoje bogastvo. Da je to strašno dejanje vznemirilo vse ondotno prebivalstvo, je razumljivo. Nesrečnica imela je le eno hčer, ki je sedaj omožena z nekim zdravnikom v Lincu in katera bi bila podedovala vse premoženje po nji. Ceni se, da so lopovi odnesli najmanj 20 000 gld. Dosedaj bilo je vse zasledovanje po zločincih brezpešno, vendar je upati, da jih kmalu pravična roka doleti.

— (Knez Urusov.) Iz privatnega življenja znamenitega ruskega diplomata Urusova pripoveduje se naslednja zanimiva dogodbica, ki živo priča o prebrisanih kneževih. Blizu Petrograda živel je kupčevalec, ki je vse blago, katerega je v svoji prodajalnici potreboval, nakupoval pri nekem petrogradskem trgovcu. Nekedaj naprosi tega, naj mu za nekoliko časa spravi tisuč rubljev. Ta je rad vstregel njegovi želji. Ko pa oni čez par tednov pride ter spravljen svoto nazaj zahteva, začel se je petrogradski poštenjak zelo nevednega delati in je trdil, da mora biti to pomota, da o tem denarji nič ne vé itd. Vse dokazovanje bilo je zamán. Kaj je bilo opeharjenemu storiti? Tožiti ga ni mogel, ker je bil tako nepreviden, da je dal denar spraviti, ne da bil kako pričo zraven poklical. Ko si tako ni vedel pomagati, podá se naravnost h knezu Urusovu ter ga popraša za svet. Knez poslušal je potrpežljivo in pazljivo tožbo ogoljufanega, potem mu pa reče: „Priatelj tvoja reč stoji slabo, vendar poskusimo! Imaš še tisuč rubljev?“ On mu potrdi, da jih lahko dobí. „Potem se delaj, kakor bi bil na onih tisuč pozabil. Jemlji pri goljufu še vedno blago, kakor do zdaj. Kadar pa se ti bo priložnost pokazala, da bi v navzočnosti zanesljivih prič mu zopet lahko izročil svoto tisuč rubljev, stori to.“ Poučeni držal se je tega sveta, in ko dobí necega dne pri trgovcu ravno nekoliko mož, ki so oba dobro poznali, poprosi ga zopet, naj mu spravi za nekoliko časa tisuč rubljev. Sprejel jih je ravno tako radovoljno, kakor prvič. Ko potem oni zopet enkrat k njemu pride in ga samega dobí, zahteva od njega tisuč rubljev, katere mu je bil dal spraviti. Sedaj se ta ni upal več tako storiti, kakor prvič, ker so bile priče in izročil mu je brez ugovora njegov denar. Kakor hitro ga je ta v rokah imel, reče, kakor mu je bil knez Urusov velel: „Dobro, sedaj si mi vrni moj prvi tisučak, sedaj zahtevam še onega, ki sem ti ga zadnjič v navzočnosti prič spraviti dal!“ Vse protestiranje ni nič pomagalo, kajti prič ni imel, da je tisuč rubljev vrnil in moral jih je dati še tisuč. Vjel se je v dobro nastavljeno past.

— (Dobra primera.) Soproga necega zdravnika, kateri je imel lepo navado, da je vsacega svojega pacienta iz boljših krogov, če mu je umrl, spremil k pogrebu, poprosi svojega soproga necega dne, da naj to zanaprej opusti, ker se ji ravno tako zdi, kakor bi krojač, dokončavši delo, obleko nesel na dom.

— (Razloček med človekom in živalijo.) Za časa prve revolucije zapovedale so vlade na Nemškem strogo, da se ne sme po gostilnah nikako politično vprašanje razmotrivati. V neki gostilni ob Reni pa se je navzlic takemu ukazu med gosti jako živahno politiziralo. Ko oštr to čuje, stopi h gostom in jim zapové, da imajo takoj s svojo debato prejenjati. „Kaj?“ vskliknejo razvneti prepirci, „še govoriti ne bomo

smeli?“ „Ne,“ odgovori oštr, „pač smete pa jesti in piti.“ „V čem pa se potem še razločimo od neumne živine?“ povzame zopet en gost. „V tem, dragi moji,“ se odreže oštr, „da neumna živina ne praša za račun, vi boste pa lepó plačali, kar ste zajedli in zapili!“

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) in njegova gospa soproga podala sta se danes v jutro z jadrnim vlakom južne železnice na Reko, kjer je njijin sin Alfred, gojenec c. kr. pomorske akademije, nevarno obohel; vročinski bolezni pridružilo se je namreč še vnetje pluč. Zdravniki vendar upajo, da bode bolnik okreval. Mi iskreno želimo, da se to upanje kmalu vresniči ter da se nadobudnemu mladeniču na veselje roditeljev v kratkem povrne zdravje.

— (Sožalno brzojavko) povodom prominulega kardinala in nadškofa kneza Friderika Schwarzenberga poslal je pražkemu metropolitanskemu kapitelju tudi ljubljanski knezoškof dr. Missija, dalje tržaški vladika in tamošnji stolni kapitelj.

— (Čebelarstvo in sadjarsko društvo za Kranjsko) sklenilo je, iz svoje drevesnice oddati lepa štiriletna požlahnjena drevesa: Več sto jablan za ude po 30 kr., neudom po 40 kr.; več sto hruševih dreves za ude po 50 kr., neudom po 60 kr.; več sto orehov udom po 10 kr., neudom po 15 kr. Hruške in jablane so lepo vzraščene, visoke in zlahnih plemen. Kdor jih zeli, naj pošlje dotični znesek z naročbo gospodu O. Homanu v Radovljici. Vsakemu drevescu dodan bode listek, ki pové, kako bode sadje.

— (Gosp. prof. S. Rutarja) v Spljetu imenovala je c. kr. osrednja komisija za umetelnosti in zgodovinske spomenike svojim dopisnikom v znamenje priznanja njegovih zaslug za osrednjo komisijo.

— (Umetno delo.) Gosp. Vidak, frizer na trgu pred škofijo, razstavil je v svoji izložbi zelo umetno delo, namreč božji grob iz samih las. To umetno, po samouku Vidaku izvršeno delo je vredno, da si je vsak ogleda.

— (Občinska volitev.) Pri novi volitvi občinskega predstojništva bili so v občini Volčji Potok v kamniškem okraju izvoljeni, in sicer županom Fran Škerjanc iz Volčjega Potoka, občinskima svetovalcema pa Jakob Kratner iz Volčjega Potoka in Lorenc Šavl iz Rudnika.

— (Mariborska posojilnica) imela je v meseci marciji dohodkov 29 392 gld. 77 kr., izdatkov pa 28 830 gld. 70 kr., torej vkupnega prometa 58 229 gld. 47 kr. V prvem četrtletju 1885. l. bilo je dohodkov 92 092 gld. 59 kr., izdatkov pa 91 530 gld., torej vkupnega prometa 183 623 gld. 11 kr.

— (Hudobnost.) Iz Loke se nam piše: V noči dne 30. m. m. podžagal je nekdo na okrajni cesti, ki pelje proti Trati, štiri telegrafne droge ter takó napravil škodo za kakih 20 gld. Zločinca do sedaj še niso dobili.

— (Nesreča.) Od Sv. Vida nad Cérknico se poroča: Dne 15. m. m. dogodila se je v robški fari grozna nesreča. 27letni gozdni čuvar kazal je svojemu drugu v gozdu „Mačkovec“ meje; ko sta se vračala iz gozda, držal je prvi puško za cev ter se igral s psom; vsled neprevidnosti sproži se puška ter ves strel zadene nasproti stoječega gozdnega čuvarja v trebuh, tako, da so mu izlezla čreva. Zdravniška pomoč prišla je prepozno; ranjenec umrl je čez nekaj ur. Zapustil je vdovo s tremi otroci.

— (Nesrečen tat.) Dne 25. m. m. po noči ulomili so tatovi v Št. Marjeti na Štajerskem na več krajih ter pokrali večidel slanino in meso. Pri tej priliki našli so tudi dobro žganje; pili so ga pridno; jeden izmed njih se ga je tako nasrkal, da je vsled preobilo vžitega žganja umrl. Drugi dan našli so mrtvega ležečega pri kozolci. Ukradeno meso in slanina ležala sta poleg njega.

— („Kres.“) Leposloven in znanstven list. Sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župnika Dav. Trstenjaka uredjuje dr. Jakob Šket, c. kr. gimn. prof. v Celovci. Obseg 4. številke: „Arabela.“ Roman. Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) — „Pesni mladeniške ljubezni.“ A. Pin. — „Na višavi.“ Povest. Spisal Anton Koder. — „Pevce.“ Mirko. — „Ponočna ježa.“ Balada. Mirko. — „Národne pripovedke.“ Priobčuje Mat. Valjavec. — „Rjavost žita.“ Spisal M. Cilenšek.

— „O národnih pesnih koroških Slovencev.“ Spisal J. Scheinigg. (Dalje.) — „Dahovina.“ Spisal M. Sila. — „Solva.“ Davorin Trstenjak. — Drobnosti. Izhaja v mesečnih zvezkih na 3 do 4 polah začetkom vsakega meseca; velja 4 gld. na leto, 2 gld. na pol leta in se tudi lahko po snopičih à 40 kr. v knjigarnah kupuje. Tudi letnik 1882, 1883 in 1884 se še dobi, in sicer po 3 gld., prvi letnik je pa pošel.

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dné 31. marcija.

(Konec.)

IV. a) Mest. odb. Žužek poroča v imeni stavbinskega odseka o gradnji obrežnega zidu pod Hradeckega mostom na desnem bregu Ljubljane. Poročevalec predlaga, naj se po predlogu magistrata obrežni zid zida v daljavi 72 metrov, kar bi stalo 12092 gld. 23 kr. Naloži pa naj se magistratu, da dobi za zidanje dovoljenje c. kr. deželne vlade.

b) Mest. odb. Žužek poroča o Alojzija Seemanna prošnji za stavbinsko dovoljenje na Vrtači. Poročevalec predlaga, naj se dá dovoljenje pod tem pogojem, da napravi okolo svoje hiše na Tržaški cesti železno ograjo. Pri tej točki vnela se je daljša debata; konečno vsprejel se je predlog dr. Tavčarja, naj gosp. Seemann napravi leseno ograjo okolo vsega ozemlja svoje hiše. Gosp. Seemann se zaveže, da brezplačno odstopi mestu oni del ceste, kateri leži od ograje njegove hiše, in cesto na Vrtači med posestvom gosp. Korzike in zdanjo cesto na Rožnik.

c) Mest. odb. Žužek poroča o stavbinski črti Anton Paichelnovi hiši na Rimski cesti št. 19. Tudi pri tej točki vnela se je daljša debata. Konečno vsprejel se je predlog, da gosp. Paichel plača za odstopljeno mu mestno zemljišče 100 gld., ter se zaveže, da se zid Klemenčičevega vrta vravna s stavbinsko črto.

č) Mest. odb. Žužek poroča o oddaji dobave stavbinskega lesa za tri leta in kamenoseških del za 1885. leto ter predlaga, naj stavbinski les oskrbi gospa Ivana Tavčarjeva, ker je stavila najcenejšo ponudbo, kamenoseška dela pa naj se oddadé gosp. Lorencu Vodniku, kamenoseku v Ljubljani. — Oba predloga bila sta vsprejeta.

V. a) Mest. odb. dr. vitez Bleiweis Trsteniški poroča v imeni policijskega odseka o računih za zdravila ubogim za III. in IV. kvartal 1883 in I. kvartal 1884. Gospod poročevalec se je pritoževal, da je ordinacija predraga. — Predloženi računi se potrdé.

b) Mest. odb. dr. vitez Bleiweis Trsteniški poroča o fizikatskem poročilu za l. 1882. ter predlaga, naj se magistratnemu svetniku, mestnemu fiziku gosp. dr. Kovaču izreče priznanje mestnega zastopa za marljivo in poučno sestavo fizikatskega poročila. — Predlog se vsprejme.

Na predlog mest. odb. Hribarja zaključí se zaradi pozne ure javna seja. Pred novimi volitvami bode imel mestni zastop še jedno sejo, da reši dalnje točke današnjega dnevnega reda. Po javni seji je bila še tajna seja.

Št. IV. prinaša te spise:

1.) Juan de Granada: Balada o potresu. — 2.) J. Stritar: Kje si, miru obljubljena dežela? Pesem. — 3.) Dr. Fr. Detela: Veliki grof. Zgodovinski roman. (Dalje.) — 4.) J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 22. Pod hrusko. — 5.) J. Kržišnik: Zaloba. Pesem. — 6.) J. Cimperman: Oséhlo cvetje. Sonetje. — 7.) S. Rutar: Reka — Timava. — 8.) Fr. Wiesthaler: Slavní Slovenci. I. Dr. Jakob Zupan. — 9.) J. Stritar: Pogovori. II. — 10.) Dr. K. Štrekelj: Jožef Pagliaruzzi-Krilan. — 11.) Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje.) — 12.) Književna poročila: Dr. K. Štrekelj: Slovenska slovnica za srednje šole. (Dalje.) — 13.) Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — Jurčičevi zbrani spisi. — Viktor Smolč. — Literarna zapuščina Krilanova. — Josip Petkovšek. — Društvo slovenskih pisateljev. — Za »Narodno šolo«. — Razne novice. — Pogled na cerkveno književnost slovensko l. 1884. (Dalje.) — Glasbena Matica. — Václav Brožík. — Srbska književnost. — 14.) Janko Kalán: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ izhaja v mesečnih po 4 tiskovne pole velike osmerke obsežnih zvezkih, ter stoji za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Praga, 1. aprila. Pogreba kardinala Schwarzenberga danes dopoldne udeležilo se je nebrojno ljudstva. Ves Hradšin je bil napolnjen z ljudmi.

Berolin, 1. aprila. K današnjemu rojstvenemu dnevu Bismarckovemu gratuloval bode cesar in princ osebno.

Pariz, 1. aprila. Freycinet imel je zvečer razgovor z Grévyjem, a ni dal določnega odgovora.

Pariz, 1. aprila. General Brière poroča iz Hanoia z dné 30. marcija o polunoči: Danes ni bilo napada na Thanoi. Pred Dongsonom stale so si straže ob 4. uri popoldne nasproti.

London, 1. aprila. Reuterjevo poročilo pravi, da vést, da bi bil Osman Digma poslal poslanca, naj se pogaja o miru, je neresnična.

New-York, 1. aprila. Predsednik v Nicaragui poroča, da odpotuje danes z zjedinjenimi četami iz Nicaragua in Costarike v Honduras, da prepreči združenje hondurskih čet z Barriosom.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 2. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.65
„ „ „ srebro	82.—
Zlata renta	107.75
5% avstr. renta	98.40
Delnice národne banke	862.—
Kreditne delnice	293.60
London 10 lir sterling	124.30
20 frankovec	9.81
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.70

Uradni glasnik

z dné 2. aprila.

Eks. dražbe: V Ljubljani posestvo Fr. Hočevarja iz Pijave Gorice (1579 gld.) dné 8. aprila; posestvo Frana Müllerja iz Ljubljane, Fabriške ulice št. 2 (486 gld.), dné 8. aprila, 2. maja in 3. junija; — zemljišča Fr. Novaka iz Iške Vasi (1504 gld.) dné 8. aprila, 2. maja in 3. junija. — V Litiji zemljišča Jan. Medveda iz Gobe (1440 gld.) dné 14. aprila, 15. maja in 16. junija. — V Žužemperku zemljišče Jos. Papeža iz Žužemperka (477 gld. 50 kr.) dné 28. aprila, 26. maja in 30. junija.

Tržne cene.

V Ljubljani, 1. aprila.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 27 kr., domače 6 gld. 85 kr.; reš 5 gld. 20 kr.; ječmen 5 gld. 36 kr.; oves 3 gld. 41 kr.; ajda 4 gld. 71 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 36 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjini 68 kr., drobniško po 36 kr., — Piške po 50 kr., golob 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 96 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 60 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Tuji.

Dné 30. marcija.

Pri Maliči: Bundesen, trgovec, iz Berolina. — Rosset, trgovec, in Schenk, trg. potov., z Dunaja. — Lapajne, šolski vodja, in Seidl, zasebnik, z Krškega. — Podboj, posestnik, iz Ribnice.

Pri Slonu: Princ in princesinja Polignac iz Volovske. — Rau, vrhni gozd, svetnik, s soprogo, iz Monakovega. — Del Piero, trgovec, iz Trsta. — Resman, uradnik, s soprogo, iz Ilir. Bistrice. — Philipp, trg. potov., iz Kostivnice.

Pri Juž. kolodvoru: Zech, zasebnik, iz Bamberg. — Santner, eskamotér, iz Celovca.

Pri Avstr. carji: de Galliano in de Malines, fotografa, iz Belgije. — Santner, mehanik, z Dunaja.

Pri Virantu: Peruzzi s soprogo z Dvora. — Laurenčič, posestnik, z Vrhpolja.

Umrli so:

Dné 31. marcija. Marija Fortič, hči vlakovodje, 7 dni, Kolodvorske ulice št. 22, čeljustni krč.

Dné 1. aprila. Janez Boltezar, pek, 39 l., Rožne ulice št. 5, kozé. — Andrej Lisec, krojač, 34 l., Ulice na Grad št. 12, jetika.

V civilni bólnici:

Dné 28. marcija. Marija Jelenc, gostinja, 60 l., opešanje.

Dné 29. marcija. Makso Mally, usnjar, 48 l., vode-nično otekanje.

Dné 31. marcija. Leopold Grošelj, črevljarnar, sin, 8 mes., kozé.

Dné 1. aprila. Karol Turk, klučar, 64 l., zlaténica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
1. aprila	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	736.65 733.43 732.03	3.0 13.3 7.6	zpd. sl. vzh. sl.	jasno d. obl. p. js.	0.00

Opiraje se na zaupanje

koje uživa naš »Pain-Expeller« več nego 15 let, si smemo pač usojati, tudi iste vabiti, da ga poskusijo, kojim slednji ni še znan. Temu staremu osvedočenemu domačemu zdravilu nasproti je nepotrebna vsaka reklama, ker priporoča se sam, kakor bo pokazal poskus. Rabi pa ta »Pain-Expeller« za drgnjenje zoper protin in revmatizem. Cena jedni steklenici 40 kr. in 70 kr.; prodaja se skoro v vseh lekarnah. — Zaradi ponarejanja zahteva naj se vselej »Richterjev Anker-Pain-Expeller« ter ne sprejemlje nobena druga sorta. — F. Ad. Richter in drug., Dunaj. Glavna zaloga v lekarni »pri zlatem levu«, Praga, Nikolajev trg št. 7. (26) 5—3

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klašč, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: Tomšič Ivan, Dragoljubci, 30 kr.

II. „ Peter rokodelčič, 36 kr.

III. „ Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog. Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidarski J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Prtilkovcu (Palček) in Robinzonu po 15 kr.